

Innst. S. nr. 87

(2000-2001)

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000

St.prp. nr. 9 (2000-2001)

Til Stortinget

Sammendrag

Den 12. oktober 2000 ble det i London undertegnet en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue mellom Kongeriket Norge og Det Forente Kongeriket Storbritannia og Nord-Irland. Samtykke til undertegning ble gitt ved kgl. resolusjon av 29. september 2000.

Overenskomsten vil tre i kraft den dagen begge stater har gitt hverandre beskjed om at de nødvendige konstitusjonelle skritt er tatt for at denne overenskomsten kan tre i kraft. I Norge vil overenskomsten få virkning for skatter av inntekt og formue vedrørende det første inntektsåret som følger etter året den trer i kraft. I Storbritannia vil overenskomsten få virkning for inntekts- og formuesgevinstskatt fra og med det ligningsår som begynner 6. april året etter det året overenskomsten trer i kraft. For selskapsskatt får overenskomsten virkning fra og med det finansår som begynner 1. januar året etter det året overenskomsten trer i kraft.

Gjeldende skatteavtale ble undertegnet i Oslo 3. oktober 1985. Behovet for revisjon ble tatt opp fra norsk side allerede i forbindelse med skattereformen i 1992. En rekke senere regelverksendringer på begge sider og øvrige uavklarte spørsmål har medført at revisjonsarbeidet har tatt lenger tid enn forutsatt. Det var også et ønske på begge sider om å tilpasse overenskomsten til OECDs reviderte mønsteravtale. Totalt sett ble det dermed foreslått endringer i så vidt mange artikler at en har funnet det hensiktsmessig å utforme en helt nye overenskomst i stedet for en tilleggsprotokoll.

Overenskomsten inngås på norsk og engelsk med lik gyldighet.

Overenskomsten inneholder 35 artikler, og følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i de dobbeltbeskatningsavtaler Norge har inngått med andre land i de senere år. Disse skatteavtalene bygger på det

mønster for bilaterale overenskomster som er utarbeidet av OECD. Visse særlige forhold mellom Norge og Storbritannia har imidlertid gjort det nødvendig med andre regler. Dette gjelder spesielt som følge av virksomheten på norsk og britisk kontinentalsokkel. Utkastet har i likhet med gjeldende overenskomst omfattende bestemmelser som regulerer beskatning av virksomhet og lønnsarbeid på disse områder, og det er dessuten kommet til bestemmelser om Frigg-feltet som tidligere var å finne i en særskilt overenskomst.

Enkelte endringer av særlig betydning i forhold til gjeldende overenskomst er omtalt i det følgende. Det vises ellers til bemerkningene til de enkelte artiklene under kapittel 3 i proposisjonen.

På samme måte som andre skatteavtaler som er forhandlet og reforhandlet etter skattereformen i 1992, benyttes kreditmetoden som hovedmetode til unngåelse av dobbeltbeskatning, jf. artikkel 28 punkt 2. Ved ligningen av personer som etter skatteavtalen anses bosatt i Norge blir således også inntekter som kan skattlegges i Storbritannia skattepliktige hit, men den skatt som er betalt i Storbritannia kommer til fradrag i den skatt som utlignes og skal betales i Norge.

Definisjonen av "person" i artikkel 3 punkt 1 (f) utelukker interessentskaper (partnerships). Dette innebærer likevel ingen endring med hensyn til hvordan interessentskaper skal beskattes i henhold til skatteavtalen.

Beskatning av internasjonal skips- og luftfart vil bli basert på hvor foretaket er bosatt (hjemmehørende), i stedet for hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete som i den gjeldende overenskomst. Overgang til bostedskriterier er også gjennomført i artiklene 13 om formuesgevinster, 15 om lønnsarbeid og 22 om formue. Dette vil i de fleste tilfeller ikke innebære noen forskjell.

Reglene om beskatning av dividender (utbytte) er også endret når det gjelder utdeling av dividender fra

selskaper i Storbritannia til norske aksjonærer. Etter den gjeldende overenskomsten har norske aksjonærer rett til skatterefusjon/godtgjørelse ("tax credit") i britisk skatt dersom en person bosatt i Storbritannia ville hatt en slik rett. Denne regelen opphører fordi ordningen er vesentlig endret i Storbritannia. Til gjengjeld vil britene ikke lenger kreve kildeskattmessig kompensasjon (abatement).

I artiklene 10, 11, 12 og 21 er det tilføyet en bestemmelse som skal forhindre misbruk av de fordelene som disse artiklene gir.

Merknader til de enkelte artiklene i overenskomsten fremgår av kapittel 3 i proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Dag Terje Andersen, Erik Dalheim, Grethe G. Fossum, Britt Hildeng, Ottar Kaldhol, Torstein Rudihagen og Signe Øye, fra Fremskrittspartiet, Siv Jensen, Per Erik Monsen og

Kenneth Svendsen, fra Kristelig Folkeparti, Valgerd Svarstad Haugland, Lars Gunnar Lie og Ingebrigt S. Sørfonn, fra Høyre, Børge Brende, Per-Kristian Foss og Kjellaug Nakkim, fra Senterpartiet, Odd Roger Enoksen, fra Sosialistisk Venstreparti, Øystein Djupedal, fra Venstre, Terje Johansen, og representanten Steinar Bastesen, slutter seg til forslaget til skatteavtale med Storbritannia.

Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og til det som står foran, og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Stortinget samtykker i at Norge setter i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000.

Oslo, i finanskomiteen, den 7. desember 2000

Dag Terje Andersen
leder

Steinar Bastesen
ordfører

Siv Jensen
sekretær